

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/374/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230790
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112230790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/X, XXX XX F., proti odporcovi: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom O. XXX/X, XXX XX F., zastúpený JUDr. Mariánom Kuckom, advokátom so sídlom D. X, XXX XX R., o trvalé vylúčenie odporcu z užívania bytu, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/211/2012-42 zo dňa 12. marca 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom vylúčil odporcu z užívania trojizbového bytu č. 39 nachádzajúceho sa na 6. podlaží vo vchode č. 3 obytného domu s. č. XXX, postaveného na parcele č. 471/4, k. ú. F., zapísaného na LV č. XXXX (ďalej už len „byt“) vedeného Správou katastra Žilina. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 07.09.2012 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd úplne vylúčil odporcu z užívania bytu. Na podklade vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo dňa 13.02.1999, keď z tohto manželstva sa narodili dve deti: syn A., nar. XX.XX.XXXX a syn W., nar. XX.XX.XXXX. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 02.11.2011 č. k. 8C/158/2011-68, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.12.2011. Navrhovateľka a odporca sú na príslušnom liste vlastníctva vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci bytu. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Obvodného úradu Žilina bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 22.11.2009 v byte fyzicky napadol navrhovateľku, nadával jej a zároveň vyhadzoval z bytu tak deti, ako i samotnú navrhovateľku. Ďalej bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na tom skutkovom základe, že dňa 05.02.2010 po príchode do miesta trvalého bydliska udrhel navrhovateľkou dlaňou ľavej ruky do jej pravej časti hlavy. Odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu aj zo skutku, ku ktorému došlo dňa 21.12.2011, kedy mal hlasno kričať na navrhovateľku a syna W. a tiež vulgárne nadávať na adresu navrhovateľky. Napokon bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu aj na tom skutkovom základe, že dňa 14.03.2012 mal v mieste trvalého bydliska hrubo nadávať navrhovateľke. Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.01.2013, č.k. 36T/167/2012-328, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, bol odporca uznaný za vinného zo skutku, keď od presne nezisteného dňa mesiaca január 2010 do 06.08.2012 v mieste svojho trvalého bydliska, t. j. v priestoroch

bytu spôsobilým blízkym osobám - navrhovateľke a synovi A. predovšetkým psychické utrpenie, čím spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného zákona. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní dvoch rokov. Zároveň mu bola uložená povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom a to 1x za mesiac počas prvého roku a následne 1x za tri mesiace počnúc druhým rokom. Taktiež mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby a tiež obmedzenie spočívajúce v zákaze telefonicky, prostredníctvom SMS správ a mailov kontaktovať navrhovateľku počas skúšobnej doby. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 21.08.2012, č. k. 7C/196/2012-13 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa uložila odporcovi povinnosť, aby dočasne nevstupoval do bytu a navrhovateľke povinnosť do 30 dní od vykonateľnosti tohto rozhodnutia podať na súde proti odporcovi žalobu o vylúčenie z užívania bytu. Citujúc ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“) okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že hmotnoprávnymi predpokladmi použitia tejto občiansko-právnej sankcie proti druhému manželovi sú jednak existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, existencia fyzického alebo psychického násillia eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, realizácia násillia vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte. Použitie tohto právneho prostriedku je možné s využitím ust. § 853 ods. 1 OZ aplikovať aj po zániku manželstva, t. j. po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov so zreteľom na to, správa majetku bývalých manželov sa až do vyporiadania riadi ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. V konaní teda mal preukázané, že byt bol v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, ku ktorému vyporiadaniu doposiaľ nedošlo a preto sa na tento majetok vzťahuje naďalej režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čím bola splnená základná hmotnoprávna podmienka v zmysle ust. § 146 ods. 2 OZ. Pokiaľ sa týka existencie spolužitia účastníkov v spoločnom byte, okresný súd v odôvodnení uviedol, že považoval za nesporné tvrdenie odporcu, že od bližšie neurčeného dňa mesiaca september 2012 byt neužíva. V tejto súvislosti je však potrebné poukázať na to, že dňa 21.08.2012 nadobudlo vykonateľnosť predbežné opatrenie, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť dočasne nevstupovať do bytu. Ak teda odporca opustil byt až v septembri 2012, konal tak s určitosťou pod tlakom rozhodnutia súdu a preto nie je možné z tohto dôvodu brať na ťarchu navrhovateľky skutočnosť, že odporca byt dočasne neužíva.

V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd uviedol, že z vykonaných dôkazov mal preukázané, že zo strany odporcu došlo opakovane k psychickému, ako i fyzickému násilliu voči navrhovateľke a maloletému synovi A. v podobe, ako bolo uvedené v rozhodnutiach o priestupkoch i v rozsudku zo dňa 24.01.2013, č. k. 36T/167/2012-328. Z pohľadu súdu je tak možné bezpochybne konštatovať, že po uvedenom konaní odporcu, ktoré vyvolalo u navrhovateľky a syna A. zdravotné poruchy, je ďalšie spolužitie účastníkov v byte z objektívneho pohľadu neznesiteľné. Pokiaľ odporca namietal, že spláca hypotekárny úver poskytnutý bankou obom účastníkom a že hradí platby spojené s užívaním bytu, tieto skutkové tvrdenia odporcu neboli v konaní preukázané. Navrhovateľka naopak produkovala dôkazy o tom, že platby spojené s užívaním bytu hradí ona.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorých navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich voči odporcovi neuplatnila.

Proti rozsudku podal odvolanie odporca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že návrh navrhovateľky sa v celom rozsahu zamietne.

V dôvodoch odvolania uviedol, že byt v záujme predídania konfliktným situáciám neužíva od septembra 2012. Pokiaľ ide o maloleté deti, s týmito sa stretáva mimo bytu. Stretnutia s deťmi sú časté. Na byte viazne ťarchu v podobe záložného práva v prospech HVB bank Slovakia, a.s. V závere odvolania konštatoval, že rozsudok o rozvode nadobudol právoplatnosť dňa 01.12.2011 a na základe súdom schválenej dohody účastníkov ako rodičov, boli obaja maloletí synovia účastníkov zverení do osobnej starostlivosti navrhovateľke. On sa zaviazal prispievať na výživu detí po 150 eur mesačne.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky odporcu vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné. Ich podstatou bolo prakticky len opakované tvrdenie, že od septembra 2012 byt v záujme predídenia konfliktným situáciám neužíva. Táto obrana odporcu (ako to vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku) bola už prvostupňovým súdom vyhodnotená ako nedôvodná. Odvolací súd sa s týmto vyhodnotením plne stotožnil, nakoľko časové súvislosti bez dôvodných pochybností preukazujú, že odporca prestal užívať byt až po tom, čo predbežným opatrením Okresného súdu Žilina zo dňa 21.08.2012, č. k. 7C/196/2012-13 bol odporcovi uložený zákaz dočasne do bytu nevstupovať. Nakoľko ďalšie (iné) odvolacie námietky, ktoré by smerovali k podstate prejednávanej veci, neboli zo strany odporcu vznesené, odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 212 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a za použitia § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, a teda jej vzniklo právo požadovať od odporcu náhradu účelne vynaložených trov. Nakoľko toto právo si návrhom podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. voči odporcovi neuplatnila, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.